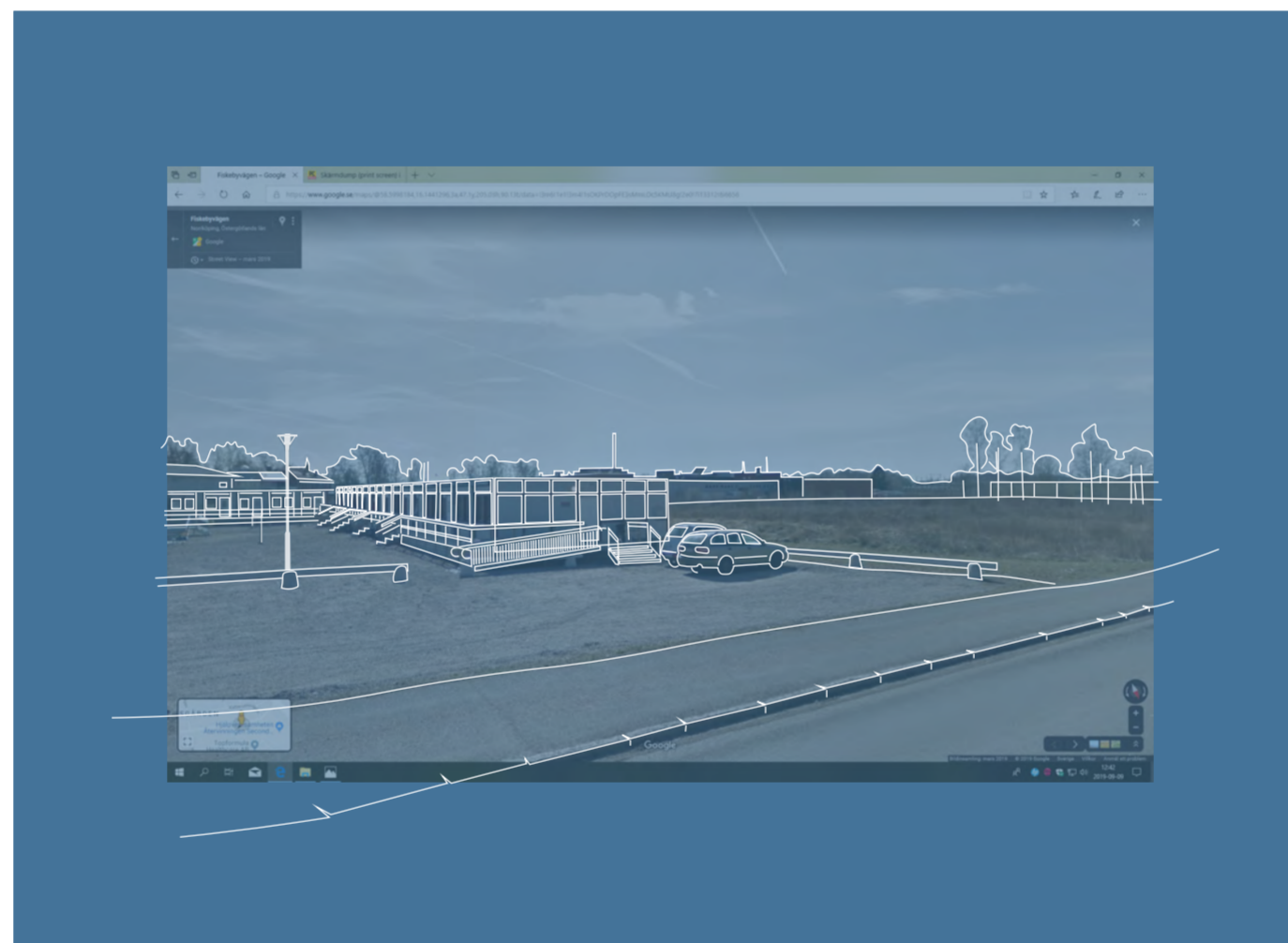

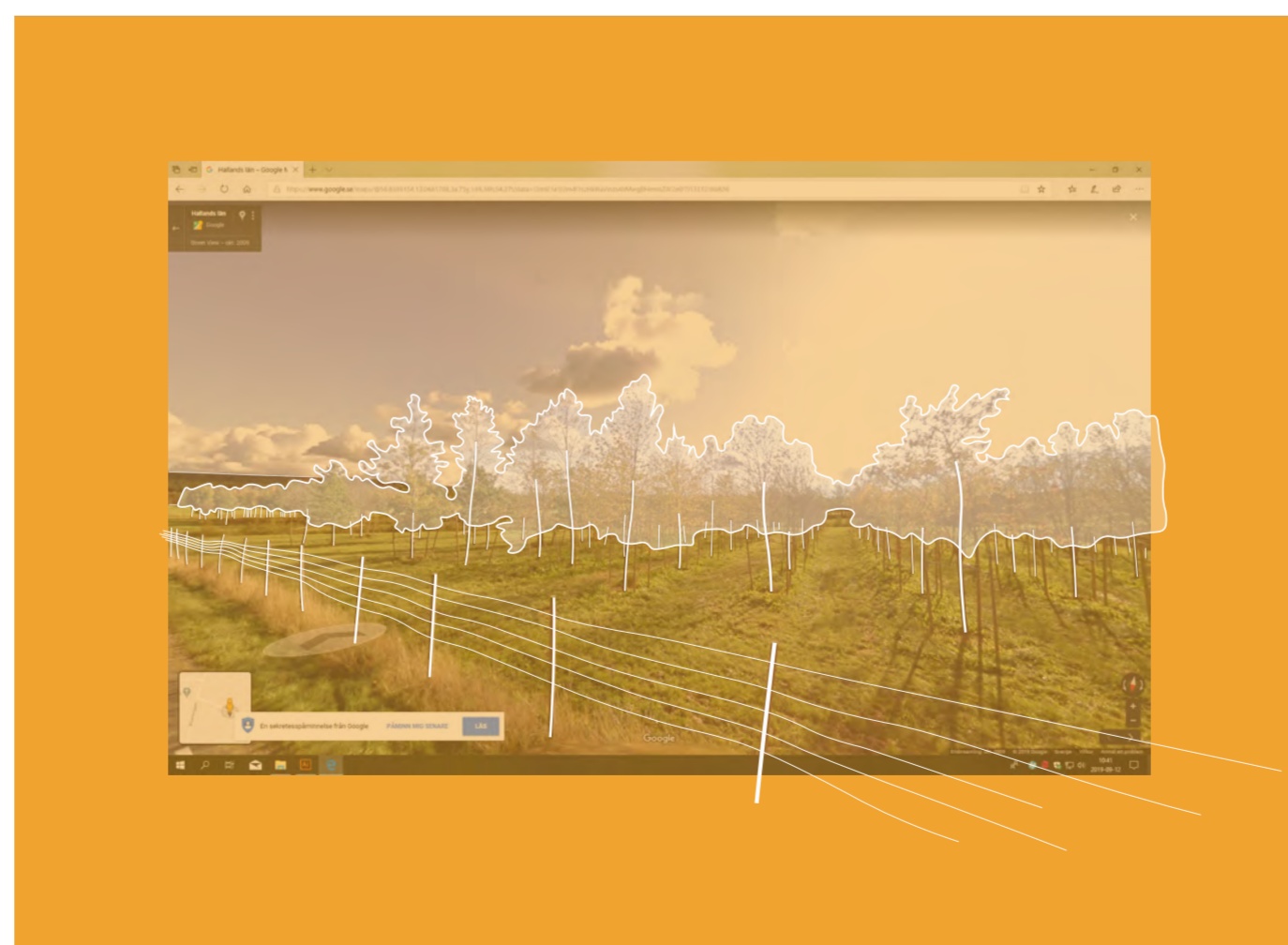
ATT PLANTERAS OM

Efter att du fått asyl i Sverige är det din kommuns ansvar att se till att du får någonstans att bo. Kommer du exempelvis till Norrköping kan hända att du blir hänvisad till modullägenheterna på den gamla industritomten vid Fiskebyvägen. Tomten ligger en bit utanför centrala Norrköping och kan upplevas ganska fränkopplad där den ligger inklämd mellan industrier och ett villaområde. De barackliknande modulerna bildar tillsammans en rektangulär gårdsplan och i mitten av den stora grusytan finns en gemensam tvättstuga och en gungställning. Det finns inga växter, förmodligen därför att ditt nya hem är resultatet av en hastig lösning på ett plötsligt behov. I övrigt är Norrköping en ganska grön stad med sina många parker och pampiga lindalléer. Vad gäller lindarna börjar dock många av dem bli gamla och sjuka. Ett stort antal träd kommer behöva bytas ut snart, helst mot så stora nya träd som möjligt.

Kommer du i framtiden sitta med Google Maps och drömma dig tillbaka till Fiskebyvägen och din första lägenhet i Sverige? Drabbas du av nostalgi när du tänker dig tillbaka till gårdsplanen eller upplevdes platsen så pass tillfällig att du aldrig lyckades rota dig? Modulerna var ju trots allt byggda för att lätt kunna flyttas därifrån.

Som stadsträd är du förmodligen van vid att grävas upp med rötterna. Antagligen har du flera gånger planterats om mellan olika depåkrukor innan du slutligen får rötterna satta i marken, på din egen plats. Kanske har du tillbringat fyrtio år på en åker utan att träffa en enda människa (utom då möjligtvis plantskolisten). Vilket slöseri med tid och resurser, tänker du kanske då.

ATT PLANTERAS OM

Jag tror att människor som flytt är i extra stort behov av boendemiljöer som känns bestående och trygga. Detta för att slippa känslan av att hela tiden vara på väg vidare. Jag tror det är första steget i att skapa platser som människor kan utveckla nostalgi för.

När stora träd står på en plats uppstår gärna en känsla av sammanhang och kontinuitet. Det finns en historia som sträcker sig längre tillbaka än husens ålder. Någon bryr sig om träden och därmed även platsen. Med depåodlade träd i kruka kan temporära boendemiljöer bli mer gröna och upplevas lite mindre temporära. Lindar som annars stått och väntat på att planteras ut i en allé i Norrköping kan istället under tiden göra nytta för invånarna. Det blir desutom ingen större extra kostnad eftersom träden redan är beställda av kommunen. De hinner bara göra mer nytta medan de växer till sig. Det öppnar även upp möjligheter för att låta de boende vara med i skötseln och planteringen av träden. Rota sig tillsammans i den nya staden.

Mitt förslag är ett utforskande av mötet mellan träd och människor som blivit uppdragna med rötterna. En reflektion över hur vi ombesörjer en god rottings- & etableringsfas.

Obs! Kan såklart tillämpas på andra platser i världen och med andra trädarter än lind.